

Целта на настоящия кратък историко-канонически очерк е да докаже древността и апостолското достоинство на нашата древна българска или първо-юстиниановската самостоятелна църква въ Илирия на Балканския полуостровъ.

Древнитъ илирийски българи, които сж населявали старата класическа България въ Македония, въ Илирия на Балканския полуостровъ, сж принадлежали къмъ древнитъ трако-илирийски племена и сж живѣяли въ Илирия отъ незапомнени доисторически времена, като язичници преди Христа; тѣ сж имали политическа самостоятелна държава въ стара България въ Македония, но сж били завладѣни преди Христа отъ римлянитъ и сж станали римски свободни граждани, като сж се ползували съ всичкитъ привилегии, като просвѣтенъ и културенъ народъ, на римски граждани. Когато е дошълъ св. апостолъ Павелъ на Балканския полуостровъ, заварилъ е древнитъ илирийски българи, които населявали старата класическа България въ Македония, като свободни римски граждани и отъ тѣхъ е основалъ първата християнска църква въ Европа (Деян. XVI глава). Основаната древна българска апостолска църква отъ св. апостола Павла въ Илирия въ Македония отъ древнитъ илирийски българи, първитъ вѣкове на християнството е влизала въ църковния диоцезъ на римската църква, до издаването отъ римския императоръ Юстинианъ Велики императорския законъ въ 535 година, съ който се е основалъ самостоятеленъ архиепископатъ въ стара България въ Македония, въ отечеството на Юстинианъ Велики. Ето защо римския папа Инокентий III, който много добре е знаелъ историята на древнитъ илирийски българи и тѣхното произхождение, които сж населявали старата класическа България въ Македония, като езичници и свободни римски граждани още преди Христа, пише въ своето писмо на българския царъ Калояна, като казва: „Щото ти, който си римлянинъ по произходъ, да станешъ такъвъ и по начинъ на живота, и твоятъ народъ, доказвайки, че въ житиѣ му